

DZIEN

10
GR.

BYDGOSKI

8 stron

ILUSTROWANY

DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEN POMORZA — DZIEN GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEN KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEN CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEN TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEN CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGLEŃSKA — — — — —

Redakcja i administracja, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 25. Telefon, 22-18, Konto czekowe P. K. O. 306,868.

W rocznicę Powstania Listopadowego

Prawdy bohaterskich dni

Jest w „Warszawiance” Stanisława Wyspiańskiego postać, która przykuwa bardziej naszą uwagę, niż wszystkie inne, występujące w tym dramacie osoby. Nie Chłopicki nas przejmuje i nie osobisty dramat rozdartego kobiecego serca — ale ten bezimienny żołnierz w płaszczu poszarpanym kulami, o twarzy, okrwawionej kurzem walki.

Genialna intuicja wskazał tu Wyspiański na istotnego bohatera Powstania Listopadowego: na znużonego trudem bojowym żołnierza, niemego, bezimiennego uczestnika tej tragicznej epopei.

Bo że ta epopeja ma piętno wielkiego tragizmu, nie ulega wątpliwości.

Był wówczas i rząd własny i sejm i wojsko. Była krasa barwnych mundurów; były serca, przepojone zapalem patriotycznym; był poczet doświadczonych oficerów, którzy jeszcze z walk napoleońskich wnieśli bezcenne skarby wiedzy wojskowej; były wszelkie przesłanki zwycięstwa.

Nie było jednak zwartej koncepcji przewodniej i nie było człowieka, któryby kierowniczą myśl wcielił po trafili w czyn.

Wylonilo się powstanie z porwy najszlachetniejszego, lecz nie oparte o plan na daleka mecie. Tym, co zainicjowali wybuch powstania, nie przyświecała jasno droga, wiedząca do właściwego celu. Działali pod wpływem impulsu. Zdało im się, że wystarczy okrzyk: „Do bronii!”, że zastąpi on wszystko.

Uświadomił to sobie Maurycy Mochnicki i ostrzegł. Napróżno... Wodzem został wspaniały żołnierz frontowy, jeden z najlepszych ze szkół napoleońskich. Józef Chłopicki, jednak człowiek, któremu wtedy nie przyświecał główny cel powstania: Niepodległość, a tylko „demonstracja zbrojna”, mająca zabezpieczyć w Polsce nakiw z Rosją, znormalizować stosunki z zaborcą na lepszych dla społeczeństwa polskiego warunkach.

To też od razu rozpoczęło się pakowanie w W. Księciem Konstantym i carem Mikołajem i poczęło się zwlekanie z podjęciem kroków wojennych na wielką skalę. I to mimo nacisku ze strony przedstawicielstwa narodu, mimo uchwały Sejmu z 25 stycznia 1831. defronizującego cara i ogłaszającego wojnę narodową.

A kiedy wreszcie dochodzi do spóźnionej kampanii wojennej — największe szanse, istniejące bezpośrednio po wybuchu powstania, są już zmarnowane. Nie pomaga męstwo i bohaterstwo żołnierskie, ani wspaniałe wyczyny znakomitych jednostek.

Po wspaniałej akcji i epizodzie re-duty na Woli — kapitulacja stolicy i smutne wyjście 20.000 żołnierzy nad granicę pruską i tragiczny marsz po przez całą Europę środkową na zachód, na emigrację i tulaczkę...

Symbolem bohaterstwa powstania listopadowego jest więc ten bezimienny żołnierz, który krwawił na tyłu po lach zmagani i którego nam unaochnił w tak tragicznej postaci Wyspiański. On miał płomienną wolę czynu — której jednak nie zdołała wyzyskać skoncentrowana myśl kierownicza. Myśl ta znalazła dopiero swe wcie-

lenie w postaci Oswobodziciela, w geniuszu Józefa Piłsudskiego. W nierównie cięższych warunkach — bez rządu i regularnej armii, wbrew młodoszności i bierności większości społeczeństwa, podjął idee Niepodległości i w swej skoncentrowanej myśli kierowniczej wcielił ją w Czyn. Zbrojny i ukoronował zwycięstwem.

Projekt nowego budżetu w Sejmie

Niższe stawki podatku specjalnego

Rząd wniósł do Sejmu projekt ustawy skarbowej na rok 1938-39 wraz z załączonym do niej preliminarzem budżetowym. Ustawa skarbową upoważnia rząd do wydatkowania w roku budżetowym 1938-1939 kwoty złotych 2.447.170 tys.

Nadwyżka preliminarnych dochodów nad projektowanymi wydatkami wynosi 85.715 zł. Preliminarz na rok 1938-1939 jest zatem całkowicie zrównoważony. W porównaniu z budżetem obecnie wykonywanym, nowy preliminarz wyższy jest po stronie wydatków i dochodów o 131 milionów złotych.

Zmiana w ustawie skarb. przedłuża dla celów równowagi budżetowej pobór specjalnego podatku od wynagrodzeń — do dnia 31 marca 1939 roku, jednakże według znacznie obniżonej skali.

W szczególności będą zwolnione od tego podatku w zupełności osoby pobierające uposażenie od 100 do 150 zł miesięcznie, względnie — o ile chodzi o opłacających także podatek dochodowy — od 110 — 165 zł miesięcznie. Podatek ten wynosi obecnie w pierwszym przypadku 7 proc. w drugim 5 i pół proc.

Oferta „Głosu Narodu” pod adresem OZN

Warszawa. W kołach politycznych żywo komentują ofertę, jaką niespodzianie złożono Obozowi Zjednoczenia Narodowego na łamach chadeckiego „Głosu Narodu”, za pośrednictwem publicysty p. Adama Romera. P. Romer ogłosił mianowicie w „Głosie Narodu” artykuł, w którym wręcz oświadcza, że jedynym — jego zdaniem — wyjściem z obecnej sytuacji jest porozumienie OZN z „frontem Morges”. Koła polityczne rozumieją tę ofertę jako objaw oplakanej sytuacji „frontu Morges”, który wobec kompletnego fiaska swej akcji w społeczeństwie usiłuje ratować położenie za pomocą tego rodzaju posunięć, jak oferta p. Romera.

Już wyjechali...

Paryż. W podróży do Londynu towarzyszą premierowi Chautemps i min. Delbosowi Alexis Leger, sekretarz generalny ministerstwa spraw zagranicznych, oraz dyrektor departamentu politycznego i handlowego Massigli. Odjeżdżających zegnali na dworcu min. marynarki, min. robót publicznych, podsekretarze stanu oraz sir Erié Phipps, ambasador W. Brytanii w Paryżu.

Zgon dyrektora Rozgłośni Wileńskiej

Wilno. Wczoraj rano zmarł w Wilnie, po krótkich cierpieniach śp. Janusz Żuławski dyrektor Rozgłośni Wileńskiej Polskiego Radia. Zgon jego okrył żałobą radiofonję polską, z którą zmarły współpracował, zajmując kierownicze stanowiska najpierw w Warszawie w agencji radiofonicznej, następnie we Lwowie, gdzie w ciągu półtora roku był dyrektorem tamtejszej rozgłośni.

Wieść o katastrofie naszego „Douglasa” wstrząsnęła całym krajem

Żałoga i pasażerowie ponieśli śmierć na miejscu

SOFIA. W ub. sobotę o godz. 3.30 po południu, grupa ludzi z miejscowości Święty-Wracz, przeszukująca południowe stoki Pirymu, natknęła się na Mozałowski Ricie na szczątki polskiego samolotu.

Polski samolot komunikacyjny padł ofiarą strasznej katastrofy, rozbił się o szczyt górski. Na przestrzeni 200 metrów znaleziono roztrąskane szczątki samolotu. W czasie katastrofy nastąpił wybuch benzyny, wskutek czego resztki kadłuba uległy zupełnemu zwięgleniu.

Zarówno załoga samolotu jak i trzech pasażerowie, ponieśli śmierć, a szczątki ich rozrzucone są również na dużej przestrzeni. Zginął jeden z najlepszych pilotów Polskich Linii Lotniczych „Lot” Tadeusz Dmoszyński, zginął mechaniczek pokładowy Stanisław Walentukiewicz, oraz radiooperator Marian Winnik. Ponięśli śmierć pasażerowie dr. Mieczysław Frejman, lekarz statku „Polonia”, barman „Polonii” Rakowski, oraz obywatel austriacki, Neugrosse, właściciel plantacji w Palestynie i

właściciel restauracji w Czechosłowacji i Austrii.

Szczątki samolotu porzucane były w górskiej kotlinie. Przykryte już były częściowo śniegiem, który padał w ciągu dwóch dni w czasie wichury, szalejącej w górach bałkańskich.

Ekspedycja, która znalazła szczątki samolotu, natychmiast zawiadomiła od działy wojskowe, które tragiczną wieść podały lotnisku Bużuriszte. Lotnisko Bużuriszte bezzwłocznie zawiadomiło o znalezieniu szczątków poselstwo polskie w Sofii.

Jak wykryto szczątki?

Szczegóły odnalezienia samolotu przedstawiają się według doniesień prasowych jak następuje:

Gdy jeden z chłopów, należących do oddziału ratowniczego, piął się na Mozałowski szczyt, poczuł pod ręką coś metalowego. Jednocześnie zauważono, że z płaszczyzny skalnej sterczy jakiś metalowy przedmiot. Natychmiast otoczono go. W tym czasie zauważono w

położeniu wystającą z ziemi flagę. Był to polski samolot.

Leżał on oparty częścią kadłuba o skalną grań, całkowicie przysypany grubą warstwą śniegu. Wystawała tylko część ogona, mianowicie tylny ster, którego płaszczyzna pionowa była najbardziej widoczna.

Zabrano się do odkopania samolotu i jednocześnie ściągnięto pozostałych

członków ekspedycji, którzy oczyszczając cały teren, powoli odnajdowali szczątki rozbitego samolotu.

Odnaleziono w promieniu ok. 400 metrów na rozmaitych wysokościach poszczególne części płatowca i szczątki zwłok.

Członkowie ekspedycji zdjęli czapki i oddali 30 strzałów na znak holdu bohaterom powietrznym.

Strzaskany o skałę

Jak wynika z oględzin miejsca wypadku, dokonanego przez szefa ekspedycji, katastrofa nastąpiła wskutek uderzenia samolotu o skałę. Uderzenie miało olbrzymią siłę i jak widać z oględzin zwłok, śmierć pasażerów i załogi nastąpiła momentalnie. Prawdopodobnie samolot miał szybkość 220 km. na godzinę. Z pewnością detonacje, słyszane przez drwałę Temelkowa, były detonacjami, które nastąpiły wskutek uderzenia „Douglasa” o skałę i wybuchu benzyny, który w ślad za tym nastąpił. Samolot bowiem jest spalony.

Prawdopodobny przebieg katastrofy

Miejsce wypadku znajduje się dokładnie na wysokości 2.600 metrów. Jest to (Ciąg dalszy na stronie 2-giej)

